

El govern de Matas i el PP

Després de setmanes d'incertesa, finalment el president de les Balears s'ha decidit a fer la crisi de govern. El resultat final ja és sabut (vegeu la pàgina dedicada al tema): dos consellers nous i un tercer que canvia de conselleria. A banda la cortesia normal d'esperar uns mesos abans d'analitzar i jutjar la tasca dels nous responsables, hi ha tot un seguit de consideracions que ja convé d'exposar.

La primera és, sens dubte, que periodistes i polítics de l'oposició es malavegen per saber què passa dins el PP insular i com hi evolucionen les lluites internes. Enmig dels difícils equilibris entre famílies, i les pressions que es fan les unes sobre les altres, la resolució de la crisi era molt esperada per veure qui guanyava o perdia influència en aquests moments. Les valoracions periodístiques a Ciutat de Mallorca són coincidents. Matas en surt reforçat, Cañellas manté influència i Joan Verger o no n'augmenta o, segons algunes interpretacions, fins i tot en perdria. Cal recordar que fa un any Verger i Cañellas pactaren la destitució de Soler, la presidència del govern per a Matas i, després, forçaren la renúncia a la presidència del partit de Joan Huguet perquè Verger en pogués ser el president, a més de conseller de Foment (la conselleria encarregada de les obres públiques, que a les Balears, com és fàcil de deduir, és molt important pel seu pes econòmic i pel control polític dels ajuntaments), amb la qual cosa aconseguia un gran poder.

Aquestes primeres interpretacions de la relativa pèrdua d'influència de Verger poden coincidir amb la realitat, o divergir-ne. El que és avui, l'única cosa segura, quant al PP balear, és que tot canvia a una velocitat endimoniada i que els qui ara són aliats demà poden ser enemics, i viceversa. Valguin d'exemple les interpretacions que es feien –tot just fa un mes– sobre la qüestió de ses Salines. Aquesta zona natural d'Eivissa va ser protegida amb els vots del PP. Alguns diputats eivissencs s'enfrontaren durament amb Cañellas, el qual no

volia aquesta figura de protecció perquè hi té interessos directes. Fins i tot amenaçà de recórrer als tribunals. Tots els analistes coincidiren a dir que l'ex-president perdia influència dins el partit a marxes forçades. Ningú no dubtava que hi havia un pacte de fet entre Matas i Verger per a arraconar Cañellas. Tres setmanes després les anàlisis canvien radicalment i ara diuen que són Cañellas i Matas qui, d'alguna manera, poden haver confluït per fer perdre pes al president del partit, de manera que aquest no pugui augmentar el seu poder sobre l'executiu. En aquest

enfilall d'anàlisis equivocades sobre la realitat interna del PP, convé de recordar que el mateix dia que tota la premsa destacava amb grans titulars que Cristòfol Soler havia enterrat el canyellisme, Cañellas reunia el grup parlamentari, censurava Soler i el president es veia obligat a dimetir, abans que el govern que havia nomenat tingués temps de prendre possessió.

De totes maneres, i a desgrat de les moltes reserves que cal tenir sobre els moviments del PP, la situació de Matas no és, ni de bon tros, la de Soler. Sembla molt més segur i que sap millor on ha de cercar els suports.

Aquestes consideracions a banda, allò que cal ara és que el govern de Jaumen Matas, i molt especialment el nou titular de la Conselleria d'Educació i Cultura, es posin a la feina d'una forma decidida. Les Balears tenen previst d'assumir les importants competències d'educació l'1 de gener de l'any que ve. Això vol dir que el conseller només té sis mesos per preparar-ho tot. (Com a dada interessant direm que quan la Generalitat de Catalunya havia de rebre les competències, un equip de vint-i-dues persones passà dos anys preparant el traspàs.) Recordem que a les Illes, la d'Educació i Cultura també és la conselleria responsable de política lingüística, i que ja fa més de quatre mesos que hom espera el decret de mínims d'ensenyament en català. Aquests són els temes que cal seguir de prop, molt més importants que no els episodis de les lluites entre famílies del PP, que al cap i a la fi no passen de ser matèria interna. ■

MIQUEL PAYERAS

“Preparar l'arribada de les competències en educació i el decret de mínims de l'ensenyament en català són els temes a seguir de prop, i no tant les lluites internes del PP”